

til Deling mellem samtlige Lodsfer. Der er fra Marineministeriet bleven meddelt Udvalget nogle nærmere Oplysninger om, hvorledes man hidtil har forholdt sig i saa Henseende. Det har ogsaa været gjort til Gjenstand for nærmere Underfølgelse fra Marineministeriets Side, og dette har gjort Forespørgsel til de forskjellige Lodsferier om, hvorledes de betragte denne Sag. Den ærebe sidste Taler mente, at Lovforslagets Bestemmelser indeholdt en Afvigelse fra Reglement for Lodsøvesenets Indretning i Danmark af 27de Marts 1831, og han kunde, dersom dette var saaledes, ønske, at man i den Lov, der nu udarbejdes, vilde holde sig til de gamle Bestemmelser. Han rettede dernæst det Spørgsmaal til Ministeren, hvorledes man hidtil havde forholdt sig. Jeg skal dertil svare, at, efter de Oplysninger, der dels have foreligget i Ministeriet, dels senere ere blevne indhentede, er det Praxis, at den omhandlede Betaling, der erlægges under særlige Omstændigheder, indgaar paa sædvanlig Maade i den fælles Delingskasse, og saaledes kommer alle og ikke den enkelte Lods' tilgode. Denne Praxis formener jeg ogsaa er en rigtig Forstaelse af de derhen hørende Bestemmelser, da der vel, selv om Ordene i § 36 ikke udelukke den modsatte Opfattelse, efter den hele Ordning af Lodsstjenesten og Lodsfortjenesten, maatte udfordres en udtrykelig Bestemmelse for at undtage nogen Del af Lodsshyren fra at indgaa i den fælles Delingskasse. For det Tilfælde, den ærebe Landsthingsmand mulig skulde have faaet Oplysninger om, at det ved et enkelt Lodsferi, tilstede den fungerende Lods at oppebære en Del af Lodsfortjenesten, som saaledes ikke gaar ind i den fælles Lods-kasse, skal jeg bemærke, at der ved Helsingørs Lodsferi ganske vist har været et saadant Forhold tilstede, hvor der regelmæssig under ganske almindelige Omstændigheder, altsaa under Indlodsning i Havnen, gives en Del af den samlede Lodsshyre til den paagældende Lods, men det er jo Noget, som ikke staar i Forbindelse med det Forhold, som den ærebe Landsthingsmand særlig havde for Øie. Udtalelserne fra Lodsøvesenet gaar ud paa, at det vil være det Rigtigste at holde sig til Lovforslagets Bestemmelser, og det maa jeg ubetinget slutte mig til. Naar en Lods under særlig vanskelige Forhold med Livsfare røgter sit Kald paa forsvaret Maade, maa det være den høiere Lodsbestyrelses Pligt at sørge for, at den Mand kan faae den fornødne Anerkjendelse for sin Tærd i saa Henseende. At etablere en særlig Præmiekasse og derved sørge Antallet af de Kasser, der fortæres under Lodsferierne, som antydet af det ærebe Medlem, kan jeg ikke finde tilraadeligt. — Under Nr. 20 har det ærebe Udvalg stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Kommunalbestyrelserne under visse Forhold skulle være berettigede til at forlange, at Priskepengene skulle ophæves, medens Lovforslaget gaar ud paa at bestemme, at Ministeren

skal være bemyndiget til at efterkomme en Begjæring derom. Grunden til at denne Bestemmelse er kommen ind i Lovforslaget, er, som jeg tror at have udtalt ved 1ste Behandling, ingenlunde den, at man har tænkt paa at ville unddrage sig Opfyldelsen af et saadant Ønske, naar det blev fremsat af en Kommunalbestyrelse, men kun den, at man vilde sikke sig en vis Lid til paa regelmæssig Maade at kunne ordne Forholdet med de forskjellige Lodsferier af Hensyn til, hvorledes den Afgang, der vil finde Sted i Lodsferiernes Indtægter, paa anden Maade kan erstattes. Jeg har imidlertid ikke haft nogen Betænkelighed ved at slutte mig til det Forslag, der er stillet af det ærebe Udvalg, og som jeg saaledes skal anbefale det ærebe Thing til Vedtagelse. — Under Nr. 23 er der foreslaaet af Udvalget, at Bestemmelsen om, at Moderationen for et Seilskib med Hensyn til Erleggelsen af Priskeafgiften, som efter Lovforslaget først skulde finde Sted efter 8 Farter, skal finde Anvendelse efter 6 Farter frem og tilbage. Den ærebe Ordfører mente, at det at holde fast ved de 8 Farter vilde være omtrent ensbetydende med at negte enhver Nedsættelse, idet det ikke var sandsynligt, at et Seilskib 8 Gange om Aaret vilde komme til samme Sted. Det turde dog være muligt, at der er enkelte Haane, hvor det samme Seilskib kommer endogsaa hyppigere end 8 Gange, men for Ørigt skal jeg ikke reise nogen Indvending imod at nedsætte de 8 Farter til 6. — Endelig har det ærebe Udvalg under Nr. 31 stillet et Forslag om, at der skal sikkes den Vedkommende Ret til altid at forlange Sagen afgjort ved Rettergang, medens Lovforslaget har bestemt, at denne Afgang til at faae Sagen afgjort ved Rettergang ikke skal kunne finde Sted, naar den Vedkommende indrømmer at have begaaet den ham paafigtede Forseelse. Efter den Forandring, som er foreslaaet i samme § 58 ved Ændringsforslaget under Nr. 30, hvor der skal tilføies efter „Uffked“: „uden Pension“, har jeg ingen Betænkelighed ved at slutte mig til Ændringsforslaget under Nr. 31. — Jeg kommer nu til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 33 til § 60, om hvorledes Paragrafen, som indeholder Straffebestemmelserne, skal revideres. Til samme Paragraf er der stillet et Ændringsforslag af det ærebe Medlem her ved Siden af (Drenbøll), og til dette Ændringsforslag har jeg stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa, at det sidste Ord i det første Afsnit „gjæsteretsvis“ skal ombyttes med „som Spretsager“. Den ærebe Ordfører for Udvalget mente, at jeg lige saa godt kunde have stillet mit Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag som til det andet Ændringsforslag, og det har den ærebe Ordfører fuldstændig Ret i; men naar jeg kun har stillet det til det ærebe Medlems Ændringsforslag, saa er Grunden den, at dette Ændringsforslag tiltaler mig mere end det ærebe Udvalgs.